

कनुप न० कन-इन् कन्या दीप्रा ओषति उप-क । हस्त-
पुच्छे डारा० । [काप प्रनिकृपति न णत्वम् कपोलः।
कप चवने (सौतः) पर० अक० सेट् । कपति अका(क)पोत् च-
कप चवने भार्दि० इदित् आत्म० अक० सेट् । कम्पते अक-
म्पिट् चकम्पे । कम्पा कम्पनम् कम्पितः कम्पमानः
कम्पितम् कम्पनः कम्पित्वा । “समुद्राश्च चकम्पिरे” देशीभा०
“चकम्पे तीर्णलौहित्ये तस्मिन् प्राग्व्योतिषे श्वरः” रघुः ।
“महाकटितटोऽग्नयः कम्पमानाः पयोधरैः” भा० व० ४३ ।
विचि कम्पयति अचिकम्पत् । अल फलवत्कर्तृर्यपि
पर० “ह्यां कम्पयन्त्योनिपतन्ति चोत्काः” । आर्धे
कचित् न पर० “अकम्पयन्ते मेदिनीम्” रामा० ।

अनु+द्वायाप्तपुष्टे सक० “प्रकम्पेनेनानुचकम्पिरे सुराः”
भाषः स्थाये णिच् तत्प्राये “प्रथमा दृष्टिविवातुकम्पयत”
कुमा० । कम्पयि अतुकम्पते “अतुकम्पतामयं
जनः पुनर्दर्शनेन यकु० ।

आ+ईपञ्चने । “अनोकङ्काकम्पितपुष्पगन्धिः” रघुः ।
अय्यकम्पने च “यतं विज्ञानवतामेको धनवानाकम्प-
यते” आ० उप० । [१४, २, २, १७ ।

उद्+ऊङितचवने । “ऊत्तोर्लुक्कम्पयति” यत० ब्रा०
प्रति+प्रतिरूपकम्पने यथा स्वस्य कम्पनं तत्तुल्यमन्यस्य कम्पनं
प्रतिरूपकम्पनम् । “गतेन भूमिं प्रतिकम्पयन्स्रटम्” भा०
वि० २० । [ईषि” गीता ।

वि+विशेषे चवने । “लघुधर्ममपि चावेक्ष्य न विकम्पितम-
हम्+ध्वक् चवने । “यस्य क्वातलनिर्वोधात् समकम्पन्य
श्रवः” भा० विरा० १८ अ० ।

कप ३० कानि जलाणि पाति पा-रचणे-क । १ वरुणे
जलपतित्वात् तस्य तथात्वम् पा-पाने क । २ जलपा-
विनि लि० । ३ अक्षरविशेषेषु तेषां धर्मविशेषप्रतिपा-
दनं ब्राह्मणकाले कवचकथा च यथा ।

“देवाक्षुः सदास्य व्यतिषिक्तानामस्माकं लोकपूजितः ।
वनेन हृदा भूमिः कपैश्च त्रिदिवं प्रभो ! । ब्रह्मोराच ।
न च्छ्वं शरणं विप्रानाशु सेन्द्रादिवैकुण्ठः । प्रगाथ्य
तातुभौ लोकवशाद्युप यथा पुरा । ते ययुः शरणं
विप्रानुचुस्ते कान् जयामहे । इत्युक्तास्ते द्विजान् प्राङ्गर्ज-
यतेह कपानिति । भूगतान् हि विजेतारो वयमिच्छामु वन्
द्विजान् । ततः कर्म समारब्धं ब्राह्मणैः कपनाशनम् ।
ब्रह्मत्वा प्रेषितोद्भूतो ब्राह्मणैर्मयो धनी कपैः । (धनी त-
न्नामा द्रवः) भूगतान् ब्राह्मणानाह धनी कपयन्ते यथा ।

भवङ्गिः सदृशाः सर्वे कपाः किमिह वसते । सर्वे-
वेदविदः प्राज्ञाः सर्वे च कृतयाजिनः । सर्वे सत्यव्रता-
श्च सर्वे तुल्यामहर्षिभिः । श्रीश्चैव रमते तेषु धारयन्ति
अयञ्च ते । दद्यादारास्य गच्छन्ति दद्यात्सर्वं न भुञ्जते ।
दीपमग्निं जुह्वते च गुरुणां वचने स्थिताः । सर्वे च नियता-
त्मानो बलानां संनिभागिनः । उपेत्य शनैर्योनिं न सेवन्ति
रजस्रहाम् । स्वर्गतिञ्चैव गच्छन्ति तथैव शुभकर्मिणः । अभुक्त
वस्तु नास्ति गर्भेषीऽङ्गकादिषु । रमन्ते न च दीव्यन्ति दिवा
चैव न येरते । एतैवान्यैश्च बहुभिर्गुणैर्युक्तान् कथं कपान् ।
विजेष्य ? निर्वर्त्तध्वं निवृत्तानां शुभं हि वः । ब्राह्मणा
क्षुः । कपान् वयं विजेष्यामो ये देवास्ते वयं ह्युताः । तस्माद्
वध्याः कपास्माकं धमिन् ! याहि मयागतम् । धनी गत्वा
कपानाह न बोधिप्राः प्रियङ्कराः स्मृतीत्या स्मृतास्तो वि-
प्रान् कपाः सर्वे समारब्धवन् सदस्यायुधान् ददा कपान्
सर्वे द्विजातयः । व्यसृजन् ज्वलितानग्नीन् कपानां
प्रायणाशनान् । ब्रह्मसृष्टाहव्यभुजः कपान् हृत्वा घना-
तनाः । नभसोव यथाऽश्वाणि व्यवर्त्तन् नराधिप ! । हृत्वा
वै दानवान् देवाः सर्वे संभूय संयुगे । तेनाभ्यजानन् हि
तदा ब्राह्मणैर्निहृतान् कपान् । अयागस्य महातेजा
नारदोऽकुपयद्भिषो । यथा हता महाभागैस्ते जसा ब्राह्मणैः
कपाः । नारदस्य वचः श्रुत्वा प्रोता सर्वे दिवौकवः । प्रश-
यंसुर्दिवीक्षापि ब्राह्मणाश्च यशस्विनः । तेषां तेजसाया
वीर्यं देवानां वष्टधे ततः । अवाप्नुवंसामरत्नं त्रिषु लो-
केषु पूजितम्” । भा० अनु० १५७ अ० ।

कपट स्त्री कप-शटम्, कं ब्रह्माणसमपि पटति आच्छादयति
पट-अच् ईत० वा अर्द्धादि । यथास्थितवस्तुनोऽन्वया
प्रकाशनरूपे हृदयस्य भाक्तिगूढरूपे च कले अमरः । “मयि
सकपटं किञ्चित् कापि मणीतविलोचने” वा० २० । “नरे-
न्द्रसिंह ! कपटं न बोद्धुं त्वमिहार्हसि” भा० आ० ७७ ।
कपटस्य भावः त्यज् । कापश्च न० तत् कपटता स्त्री त्व
कपटत्व न० कपटभावे । कापश्चञ्च अन्वयास्थितवस्तुनोऽ-
न्वयाप्रकाशनरूपव्यापारभेदः कृत्तमावस्य प्रच्छा-
दनञ्च । कपटमण्डस्य ठन् । कपटिक कपटयुक्ते शब्द-
र० । इति कपटिन् कपटयुक्ते लि० स्त्रियां डोप् ।
साच (चिङ्गा) नामगम्यद्रव्ये राजनि० । कप-शटम् ।
गौरा० डीव् कपटी । परिमाणभेदे (एक आकाङ्क्ष) शब्दर० ।
कपटधारिन् लि० कपटं धारयति ट-णिनि । कपटयुक्ते
शब्दर० स्त्रियां डीप् ।